

Ἄ Κ Ο Η Ο Υ Θ Ε Ἄ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Α Δ Υ Π Ι Ο Υ

ΤΟΥ ΚΙΩΝΙΤΟΥ.

καὶ Θαυματουργοῦ

Συναχθεῖσα ἐν τοῦ Μιναίου παρὰ τοῦ δὺλαβεστάτου Γερέως
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΟΥ Τζαῖ τοῦ Εἰκονογράφου λεγομένου
Μπενιαλῆ ὁ Κανόνας δὲ τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας ἐπανακαμθῆς
ὑπ' αὐτοῦ, ἐκ τῆς Ὁργανικῆς ἤχε τῆς πλά. εἰς τὸ μελοδο-
ποιόν ἤχον τῆς πλδ'. ὡς εἰρέφονται τῇ συλλαβῶν
μεθόδου ἐρμηνείας τῇ λόγων καὶ μελοδικῶν μέτρα
ἀπὸ ἤχον εἰς ἤχον ἐπαερχόμενα τυπωθεῖσα
δὲ χάριν δὺλαβειας.

Ε Ν Ε Τ Ι Η Σ Ι Ν.

Παρά Νικολάφ τῆς Γλυκεῖ, τῆς ἑξ Ἰωαννίνων. αχοθ.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

Δόξα, Ἡ δὲ τοῦτο τοῦ

τῶν Μοναστῶν τὰ ἀγία, τὸν
καθιερωτικὸν τιμῶν Ἀγίαις. διὰ
γὰρ οὗ τὴν τριβὴν τὴν ὄντας ἐν
δείαν δορυσεύσαι ἐννομεν. Μακά-
ριος εἰ τῷ Χριστῷ δοχούσας καὶ
ἐχθρὰν ἐριαμθεύσας τὴν ἐννο-
μιν. Ἀγγέλων συνέμιχς, θεία
συμπόσιος καὶ διπλοῦν. μετὰ
ἐρέσθους τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ
ταῖς ψυχῇς ἡμῶν.

καὶ νῦν θεοταμίον.

ῥεοοῖν αὐτὸν ἀνάσσειν.

Μὴ Νοεμβρίῳ, κ. ε.

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

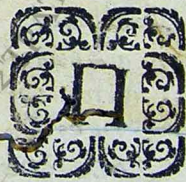
Α' Λ Υ Π Ι Ο Υ

ΤΟΥ ΚΙΩΝΙΤΟΥ,

Εἰσάρας ἐς τὸ Κύριε ἐκείραξα, ἱσῶμυρσίχας ἡ καὶ
ψάλλομυρ σιχηρά προσόμοια δ.

τοῦ Ἀγίου δ. ἡχος α.

ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Αμμάκαρ Α' ΛΥΠΙΕ τὴν σὺν, ἐν παιδὸς αἰ-
θνης. ζῶν χειρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν ὑφ' οὗ θεοῦ-
μυρος πάσης σαρκὸς πάθη, λογισμῶν ὑπέταξας,
τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττειν, διὸ ἰκέσθαι
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Α' ΛΥΠΙΕ φωστήρ, καθαρὰς μέγιστος, φωτα-
γωγῶν τὴν ὑφ' ἡλίου θαυμάσιον λάμψαι, καὶ ἐν δεινῶν ἐργῶν, ὅθεν
μετακοίμησιν, τὸ ἄδυτοισι φῶς ὑπέδ' ἔξατο, διὸ ἰκέσθαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχημάτισας σοφῆ, Μοιᾶς Α' ΛΥΠΙΕ. ὑπερθε-
σύλῃ ἱσῶμυρ, καὶ πειζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλὰς ἀσκήσε-
σιν. διὸ καθυπεδέξω τῷ Πνεύματος, θεία χαρίσματα, ἱερόθεν ἀρ-
ρώγηματα, καὶ διώκειν πάθει χαλεπώτατα.

Α. 2 Δόξα,

Δόξα, ἦχος, πλβ'.

Θεία χάρις ἀπνέεται, ἐπὶ τῷ σεβασμίῳ Εἰκόνασιν, ἡγια-
 μεί, Α' ΛΥ ΠΙΕ, διό καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου δραμούμεθα, τῶν
 θαυμάτων, τῶν νοσημάτων τῶν ἰασιν ἀρρύνοντες, καὶ Πάτερ
 ὅσι Χεῖρον τοῦ Θεοῦ ἐκτείνῃς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ~~ἱεροτομῶν~~ Εἰς τὴν Λιτὴν σιχ. ἰδιόμειλα ἦχος β'.

Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς ἀγαθὸς ἐβλάστησας καρπὸς, ὃς ἐν βρέφει Γε-
 ρές Α' ΛΥ ΠΙΟΣ, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι, ῥαφεῖς, ἐπιπέ-
 ραν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑψώψωσεν τὴν διαίνοιαν, αἰ-
 θέρειον διεδόμησατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα, καὶ ταῖς θείαις δυνά-
 μεσι συμπεπορεύων Χεῖρ ἡμῶν γέγονεν οἰκητήριον, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρος
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος β'. Ἰδιόμειλον.

Ὅσι Πάτερ ἐν βρέφει τῷ ἀνέτῳ ἐπιμελῶς ἀσκήσας ὄργανον γέ-
 ρονας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ παρ' αὐτοῦ, λαβὼν τῷ θαυμά-
 τῳ ἐνέργειαν, ἐπίσας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῷ ἰδέσθῳ.
 νῦν τῷ Θεῷ φωτὶ ἐλαμπόμορος φώτισον, καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας
 Πατὴρ ἡμῶν Α' ΛΥ ΠΙΕ.

Δόξα ἦχος, γ'.

Ὅσι Α' ΛΥ ΠΙΕ τῆς σεῖρήνοπατης ἀσκήσεως, τῷ καυσικῷ,
 καὶ ὑψυχον δακτυλῷ, ὡς ἐναύλοισ ἀπαπαύμορος ὑπὲρ ἀνθρώπων
 ἐτέλεσας, ὤξηκοντα γὰρ, καὶ ἐξ ἑτέσιν ἐπὶ κίονος ἔσης. νιφετοῖς καὶ
 καύσωνι πιεζόμενος. τὰς σωματικὰς φανέρων καὶ ἀποκαθάρσας τῷ
 δαμόνιον, καὶ ὑψαίω πάσης ἀρετῆς γεγονώς σωμαλίστην Ἀγγέλοις
 ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, διό πρὸς βόλῃ Χεῖρ ἡμῶν τῷ Θεῷ σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ~~ἱεροτομῶν~~ Εἰς τὸν σίχον σιχηρὰ προσόμοια ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ὅτε ἐν τῷ κίονι σαιπτοῖ, χαίρων ἐπεβησας Πάτερ, ὑπὲρ ἁ-
 γάθης Χεῖροῦ, ἔφερες σεῖρήνοπα τὰς τῶν δαμόνων ποινὰς, πρὸς
 δόξῃ δὲ καὶ χάριτι, ἀπιδείξας τέκτον πάχνης ἀδρανέσιμα τὰ βου-
 λυτήρια. τότε, ἐπεκρότησαι τάξεις τῶν Ἀγγέλων κράζεσαι δόξα,
 τῷ ἐνδυναμῆντι Α' ΛΥ ΠΙΕ.

Στίχος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἄλλος αἰεδὲι χθης Σαμεὴλ, καθ' ἁγιάδα ἐν κοιλίᾳ, τῆς μι-
 τελέσεως σοφῆς, ἔπερ καὶ τὸ χάρισμα τῆς προφητείας σαφῶς. τῇ
 ἀσκήσει ἐπλοίσισαι, νεκρῶσας τὴν σάρκα ὅθεν ζῶν τῷ Πνεύματι
 νῦν συναγάλλῃ αὐτῇ, πάντων μνημονῶν παρμύναρ τῇ ἐπι-
 λουώτων σε πόδι, τῷ σεπτῷ παύγειν Α' ΛΥ ΠΙΕ.

Στίχος. Μακάριος αὐτὸς ὁ φοβέμενος.

Ἐάντῳ ἐπενόσας ζωῶν, ἔξον ἐπιπρόδωμα φίλῳ, Χεῖρ νυ-
 τόμενος ἔτινος τῷ ἄφατον πῶχαις ἐσερξας. ἐν τῷ Κίονι αἰθελος
 δ' ἐνυκτερόν κρύει πιεζόμενος, καὶ νιφετοῖς καρπῶν, ὅθεν πα-
 ρακλίσσεως θείας, καὶ διανεκῆς ὀφροσυνῆς, νῦν ἐπαπολάβεις
 Θεοδόξασι.

ἦχος πλ. δ'. Δόξα τῷ Μοναζῶν εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τῷ ἁ-
 σιχολογίᾳ καθίσματα τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. α'.

Τὸν συναίμαρτον Λόγον.

Ἐργατεία τὸν βίον σου κατεκόμισας, καὶ νεκρῶσας τὸ σῶμα σου
 ὤξηκοντα, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς, Πάτερ Α' ΛΥ ΠΙΕ,
 καὶ μετέστης πρὸς Θεὸν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν. ὡς ἄξιος κληρονόμος,
 διό μὴ παύσῃ πρὸς βόλῃ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Εἰς τὴν β'.

σιχολογίᾳ καθίσματα ἦχος, γ'.

Θείας Πίστεως ὁμολογία.

Ἐάντῳ ἁρῶνσε χεῖρας πρὸς ὕψος, σύλος Ὅσι φωσφόρος ὥφθης,
 πρὸς οὐρανὸν ἐν τῇ ἀντίσει λαμπόμενος, πρὸς Οὐρανὸν γὰρ πε-
 ρώσας διαίνοιαν, καὶ τῷ ἀρρητῷ ἁγίῳ μετόχος ὅλος ἡσυχίας
 Χεῖρ τὸν Θεὸν αἰτέμενος δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν

καὶ νῦν ἐν τῇ μετὰ τὴν ἱεροτομίαν
 ἱεροτομῇ ἡ προσκαδία πάντων τῶν
 δαμόνων, αἱ δὲ δαμόναι αἱ δὲ προσκαδία
 καὶ ἐν τῇ δαμόνῃ ἡ δαμόναι ἡ δαμόναι
 ἀρετῶν τῶν αἱ δὲ τεχνῶν, ἡ δὲ ἀρετῶν
 ὁ δὲ λανος.

ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ

Α' Λ Υ Π Γ Ο Υ

Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ὁ δ' ἀπὸ τοῦ καὶ

Καθὼς τοῦ Ἀγίου, ἦχος, πν.

Ω'δὴ α'. Ἀρματηλαίτω Φαραώ.

Αἰετοί, θείαι πεπλησμένον πληρώσον, χαράς καί-
 με τῶν ψυχῶν, φαιδρῶς ἐπαnéσαι, τὸν φασφό-
 ρον βίονσε, θαυματουργὲ ἈΔΤΨΙΕ, καὶ τῶν
 σῶν πολιτείαι, δίδῃς Ἀγγέλων τὰ τέγματα, ἡ-
 φρατας πολλοῖς ἀγωνίσμασι.

Σὲ ἐκ κοιλίας μητρικῆς ἠγάσας Θεὸς, ὡς πάσαι τὴ
πρὸν. Σακεὴλ ἀκτίσι, μυσικαῖς τῷ Πνύματος, καὶ σὲ Προφῆτῳ εἶ-
δεν. ἀπειργάσατο πνύσει, αὐτὴ ὠροβλέπειν πᾶν ἔμωροισιν, μά-
καρ Θεοφόρε ἈΔΥΨΙΕ.

Ἰνα δὴλώσῃ σε πρὸς τοὺς ὁσιν, τῇ σὴν κληρί οὗ Θεός. ὑπὲρ πάν-
 τῶν, ἔχουσαι λαμπρότητα, καὶ ὅταν καθυπέδειξεν, ὡς ἀμύνῃς ὠραί-
 ον, πυρὸς λαμπράδας ἐκ φέρονται, καὶ πληρύνεται φῶς τὸ δωματίον.

Τὸ καθαρόν τῆς παρθενίας τέλειος, τὸν τῆς ἀγνείας ναόν. τὸν ἱε-
ρόν δόμον, τὸν δαδιδάλαμον, τὸ φωταυγές ανάκτορον, τῇ χαί-
ρει τὸν οἶκον, τῇ ἰσοῦ τὸ παλατιον τῷ δόλοζην τέλει ὑμνήσωμεν.

Ωδὴ γ'. Ο' ἑρεώσας καταρχάς.

Εὐχὴς ὑπὲρ τοῦ ἀποστόλου καὶ ἐκκλησίας.
 Ἐπὶ λυγρίας παιδῶν λυγρὸς πῆξις Θεοφάνης· κρείττονός τε,
 Σείας φράξις Πάτερ· σιλασφόροις φρεσίν, πᾶσαι ψυχὴ ἐλάμ-
 φωνας· πιστῶς σοὶ φρονίσαι, σπότης πλουσιμάτων λυβέμετος.

Ex 7

Εκ τῆς τῆ βίῃ ὀχληρᾶν, ἐμφρόνας σὺ, μεταλάσις, ὥφθης μὲν,
καὶ ποροσεχώρησας χαίρων. πρὸς τὰ πνάματα σεῖς, ἀπὸ κήσεως ἀσί-
δημερ, καὶ σὺ καρδίᾳ θεῖον, οἶκον δεκνύνων τῇ Πνύματος.

Ποιέμενος τὰς ἱεράς, τοῖς σε Πάτερ κηθήσεις. ὡρὸς κηθήσεις, θεῶν
Πνῦματος νόμων. ἁγίου Ἄγγελος ἐν γῇ, μετὰ σαρκὸς ἈΛΥΠΙΕ.
Ἀγγέλων πολλῶν, αἰαλαβέρητος ὅσιε. Θῆλον.

πῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμός, οὐκ ἔστι ὅλως Παρθένε. ἐνδιδίπτημα δὲ μαῶλλον ἐφαίνεις, Οὐρανίων ἀρετῶν, ἐν σοὶ γὰρ κατισπλάωσι, τῶν ἀρετῶν ἢ πᾶσα, ἀγνωσίῃ πανάμωμε.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Συμειὼν ἡμῖν ὥφθης ἄλλος σοφὲ. τὸ γὰρ σῶμα ἐψώσας, εὐλόω ἐκ
 γῆς. Πάτερ Ἀ' ΛΥ' ΠΙ Ε ἡβ' δαυμόνων τὰς φάλαγγας. κατ' ἐρο-
 πάσω θεόφρων, πικρῶς ὀλοφύροντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐ-
 τὰς ἀπιδιώξας. ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα θείον, Πα-
 τέρων τὸ καύχημα. μοναζόντων τὸ σῆμα, διὸ πίσει βωῶμελρσοι.
 ῥέσβου Χειρῶ τῇ Θεῷ, ἡβ' πῆαισματων ἄφεισι δωρήσασθαι.
 τοῖς ἐροτάζουσι πόθω, τῷ ἁγίῳ μνήμῃ σου.

Δόξα τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ω' δ' ἡ δ'. Ε' ξ ὄρας κατασκήν.

Ἀγάπῃ αἰσθητῇ, συμπάθειαν, καὶ πίσιν. ἐλπίδα ἀρραγῇ,
ἀνθρώπου καρδίαν. αἰαλαβόμητος Πάτερ, καὶ πολιτεία. Χριστοῦ
θεράποντων ἐρημιάσας.

15 ἁμῶν ἀπὸ ἐκλόνητος ἐν σύλῳ. δαιμόνων προσβολὰς ἐκλόνησας
καὶ σίφος. καὶ ἀδύσειςιν πᾶν. πῆς κλοουμῆοις, ἐγχείου μάκαρ
ὄντως ἔρεισμα.

Ναμάτων ζωηρύτων ἐμπλεως ὑπαρχων, ἡρώδους σοφεί, ψυχῶν
κατατακέσας, τῷ χαλεπῷ καύσῳ, Πάτερ τῆς ἁμαρτίας, καὶ κεκα-
μύχας κατηρόσεις. Θεοτοκίον.

Θεοτοκίαν .

Σὲ τὸ καθαρὸν, δοχεῖον τῆς διαπότου, πίσει δυσωπῶ, καθά-
εισόνμε πάσης, θιοχληνῆτων κηλίδος, καὶ οἶκον δέξῃ. τῇ καθαρᾷ
καὶ θείῳ Πνεύματι.

Ωδὴ ἐ. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ἀνακείμενος ὅλος, Θεῷ παντοκράτορι ἡγορίας εἰσέσῃ. Ὑπερ-
A A Θεός

Θεὸς σὺ Πάτερ, ὑπερτοῖς ὁροσφαλαίων ἐνέθλησας. καὶ τὰς σφαι-
ρεφλέκτους, σερρῶς φερέξας ἢ δαυμόνων. ὥσπερ ἄλλος Ἰάβ
ἐκάρτησας.

Προσλήψαι θέσει, ὕμνοις καὶ δεήσεσι χολάζων Οὐσίε. ἔσωπ-
ξον καθάπερ, ἀπεφάμην νοὸς καθαρότητι. ἢ τῆς ξισηλίας αὐτῆς
δεξιὰς τὴν χάριν, ἢ ἰάσεων φέγγος ἀπὸ σφαι-
ρας.

Σταυτὸν ἀπὸ κρήνης, σῶμα σε τὰ Κίονι περικρατῶν. ἐπαφί-
κας μάκαρ, πρὸς Χεῖρὸν ἐν ἐκβρέφει ἐπόθησας. τὸν σὸν νοῦ βα-
δίξω, αἰεμποδίσως καὶ πληροῦσαι φωτὸς Θεοῦ αὐτοῖς πυρσού-
μασιν.

Θιοτοκίον.

Α' ἐρέγοντο αἶω, κάτω ἐτελέσθησαν ἐν σοὶ Μήτρε. ὃν οὐκ ἠ-
δυνήθη, ἡ δὲ δαίμονα τάξας θεία σάδαι, ἡ δὲ δαυμωνῶσα ὄρα
Θεὸν ἐκ σφαιρῶν, ἐν σαρκὶ φεροσὶ τὸν τὸν ἀφροσῖτοι.

Ὡς δὲ. Τὴν δέξιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ποιούμενος ἐν τὰ Κίονι σάσιν, τῆς κακίας σὲ τὰ πνύματα μάκαρ
λίθοις σαφῶς, βάλλοντα ἡλακτῆντο μακροδῶς κατὰ σὲ ὀρνέμενα.
ἀλλ' ἐδαμῶς τῆς ἀρραγῆς, πῆξας Πάτερ τὸν νῆν σε ἐσάλωσαν.

Τ' ἐμειπας ὑπομῶν Κυρίω, ἀληθῆ τὰ δαρκεμείσοι Πάτερ,
ὑπομονῇ, ὑποφέρειν τὸ θῶμα ὅσοι φεροσῖς ἐχθρὸς ὁ πολέμιος.
ἀλλ' ἐπεκρέθη πληγῶν. καρτερία τῆς ἡθαιατέμερος.

Φῶς ὑπερθεῖν τὸ σὲ Κίονος Πάτερ. κατ' ἐκείνην παραδόξως ὥρα-
το θαυματουργέ, ἀπειλῶν τὸ σκότος ἐχθρῶν ἀσάρκων παρμά-
καρ Α' ΛΥ ΠΙ Ε. φωτίζον δέ σε δαφιλῶς πῆς ψυχῆς τὰ σέπαι
αἰσθητήρια.

Θιοτοκίον.

Τ' ἐπὶ λαμφορὸς αἰετὶς κατέδρα, βασιλείας Οὐρανίου Παρθί-
νε, ἐν ἡ σαρκὶ, αἰετῶσα τὰ θέλων, καὶ τὸν πολλὴν ἡμῶν κόπον ἀφεί-
λατο, καὶ ἰδρυσε τὰ Πατρικῶ, ὡς ἡνδίκησε θρόνον τὸν αἰθρωπον.

Κοντάκιον ἡχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαί τῆς.

Ὡς ἀφ' ἧς ὑπόδεισιν, καὶ ἀσκητῇ καλλώπισμα, ἡ ἐκκλησία δο-
ξάζει σε σήμερον, καὶ αἰμνείσει Α' ΛΥ ΠΙ Ε, τὰς δὲ χάρις σε πα-
ρά-
ξε. πῆς τιμῶσιν ἐκπόθη τὰς ἀρξείας σε, καὶ τὰ παλαιόματα ἢ δει-
νῶν ἐγκλημάτων ἐκλύφωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Ὁ Οἶκος.

Α' ΛΥ ΠΙ ΟΥ τὸν βίον τὸν οἶον, καὶ ἰσάγγελον, δεῦτε θαυ-
μάσα-

μάσατε, ἱερεῖς βασιλεῖς, καὶ μονάζοντες, καὶ μιγάδες, λαοὶ τε
θεόφρονες, καὶ μιμησάμεθα τῶν τὰς ἀράς, ἵνα καὶ τῆς ἐκείνου
ὡς ἰδὸς ἀξιώσῃμεν, τὰς φερσβείας αὐτῆς ὡς φιλέοργοι. καὶ γὰρ αὐ-
τὸς Οὐρανίον αἰνεσιν ἀδει ἀδελφότητος ὡς ἐπώνυμος.

Τῷ αὐτῷ μὲν, κα'. Τὸ Οἶσι Πατρὸς ἡμῶν Α' ΛΥ ΠΙ ΟΥ
τοῦ Κιόνιου.

Α' ἔχον Α' ΛΥ ΠΙ ΟΝ ὁρθίος Κίον.

Πρὸς Οὐρανὸς ζητῆντα βαίνειν ἐμείει.

Εἰκαδὶ ἐκτη, ἄλυπον Α' ΛΥ ΠΙ Ε βῆς εἰς οἶκον.

Οὗτος ἦτον εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείας Ἡρακλείου, ὑπὸ τῷ Α'-
δελφίνοπολι. χάραν ἢ Παφλαγόνων, ὁ ὁποῖος καὶ πρὶν νῦν
χρησθῆναι φεροσῖν μετὰ κατὰ σημάδα ὑπὸ τῷ Μη-
τρίτου τί λογίς ἐμελλεῖν ἡμῶν, καὶ ἵερα ὑπὸ τῷ Γενησιν ἐκατέ-
πληξε τὸς τότε καὶ τὸς σήμερον μετὰ τῷ Θεωρίαντου, καὶ μετὰ τῷ ἀκού-
τε, καὶ μετὰ τῷ ὑπομονῇ. ἐφαίνε γὰρ τῆς Μητρός τε ὅταν τὸν ἐκοιλι-
πὸνα, ὅτι ἐβάσα εἷα εὐμορφον αἰνῶν καὶ εἶχεν εἰς τὰ κέρατά τε λαμ-
φῶδας αἰαμνείας, τὸ ὅποῖον ἦτον σημάδι τῆς ἀρετῆς καὶ λαμφορῆ-
τος ὅπως ἐμειπεν καὶ ἔχεν ἵερα. οὗτος λοιπὸν ἡγωνίσθη μετὰ πᾶσαν ἁ-
σκησιν, καὶ ἔκαμε θαύματα, καὶ ἐπείρασεν ὅλους εἰς τὸν ὑπομονῇ,
ἐσάθη γὰρ ἐπ' αὐτῷ εἰς μίαν κολώναν περὶ ταξίδος ἡμέρας. ἐπειδὴ δὲ τὸν
ἐλάβωσε καὶ αὐτὸν ὡσαύ καὶ τὸν Ἰάβ ὁ ποτηρὸς μετὰ θῶμα, κατακλι-
μνος εἰς αὐτῷ τῷ κολώναν εἰς τὸ εἷα πλοῦρον, ἐμειπεν ἡμέρας δεκα-
εῖς, δὲ ἀλλάσωντας εἰς τὸ ἄλλο μέρος, ὡς ὅπως ἐπαρίδωκε τῷ τι-
μῶντι ψυχῇ τῷ Θεῷ, ὁ δὲ καιρὸς ὅλως τῆς ζωῆς ἦτον ἡμέρας ἑκατὸν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Οἰσῆ Πατρὸς ἡμῶν Στυλίας
τοῦ Παφλαγόνος.

Οὗτος ἀγιασθεὶς ὑπὸ Μήτρας, ἔργον οἰκτιρίων τῶν ἀγίων Πνύμα-
τος, σκορπώντας γὰρ εἰς τοὺς πλῆθος τὸν πλῆτον ὅπου τὸ δεικνύον,
καὶ γε

καὶ χυδαίμνος Μοναχός, ἡδρεύθη ὅλως εἰς τὰς κόπους, καὶ εἰς τὴν σκλη-
ραγωγίαν. ἔπειτα ἐπὶ ἤγχι εἰς τὴν ἐρημον, καὶ εἰσεβαίνωντας εἰς εἴνα ἀνή-
λαιον, ἰδὲ χθὲν φοβῶν ὑπὸ θείας Ἀγγέλου, καὶ ἔγινε θεραπευτικῶς κα-
θάρων αἰακτον. ὅταν γὰρ ἐφοροποιός θάλατος ἐκαμιν ἀτέμνους τὰς γε-
νέσσας γυναικάς μετὸν θάλατον τῇ βρεφῶντων, αἱ μητέρες ἐπικα-
λώμεναι τοῦ ἁγίου ὄνομα, καὶ ζωηροφίζουσαι τὸν ἴδιον αὐτῶν εἰ-
κόνημα, πάλιν ἐξέπενται εἰς τεκνογονίαν. ὁποθέντων δὲ, ἐκατέ-
στη εἰς τῇ Παφλαγονίαν χώραν, κάμνωντας πολλὰς θεραπείαις, καὶ
θαύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου
τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Οὗτος ἦτον εἰς εἴνα Μοναστήριον τῆς Ἀσίας, καὶ νέος ὑπάρχων ἀκό-
μι, μετήρχετον τὴν ἀσκητικὴν ζωὴν. ἔχε δὲ εἴνα γέροντα τοῦ ὁποίου
ὑποτάσσοντο. πολλὰ ἀκολασον καὶ αἰάμελον, καὶ ὑπέμεινε τόσα κα-
κά ἀπ' αὐτῶν, ὅσα δὲ ἐθέλασι πισθῆναι τάχα πολλοί. διότι ποτὲ
μὲν εἶχε Μαύρον τὸ ὀμματίτου ποτὲ δὲ τὸν ξάχιλον, ποτὲ δὲ λαβω-
μήν τινι κεφαλῇ ἐπεὶ δὲ περῶντας μὲν ἐκείνον τὸν ἀσπασχρον γέ-
ροντα ἐνεία χρόνος, ἐπορεύθη πρὸς Κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τοὺς Πατέρας
εἰς τὸ Κοιμητήριον, ἐπὶ ἤγχι ἐκείνου πρὸς τινὰ μέγαν γέροντα ἀπ' ἐκεί-
νους ὅπου ἦσαν ἐκεῖ, καὶ λέγεται ὁ ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἀπέθανε. δὲν
τὸ πρὸς δύναντας δὲ ἐκείνος, τὴν λέγει πάλιν, ἔλα καὶ ἰδὲ ἐπὶ ἤγχι λοιπὸν
καὶ οἱ δύο εἰς τὸ Κοιμητήριον, καὶ φωνάζει ὁ τίμιος γέρων ὡσαύτως πρὸς
ζωήσαντες πρὸς τὸν ὅπου θάροντα, καὶ λέγειτε ἀδελφεῖ Ἀκάκιε ἀπέθα-
νεις; ὁ δὲ ἀγνώμων ὑπήκοος, καὶ μετὰ θάνατον, ἔδειχεν ὑπακοὴν,
καὶ λέγει πρὸς τὸν μέγαν, πῶς διωκτὸν Πάτερ ἅγιε ἀφ' ὁρωπος ὅπου
κάμνει ὑπακοὴν, νὰ ὁποθαίης; τότε ὁ γέρων ὁ πρῶτον ὅπως ἀπὸ τοῦ
φοβηθεὶς ἔχεν τὸ θαῦμα, ἔπειτα ἐπὶ πρὸς ὅσον μετὰ δάκρυα, καὶ κά-
μνωντας εἴνα κελλίον σιμὰ εἰς ἐκεῖνο τὸ μνήμα, ἐτελείωσεν ἐκεῖ τὸ ὑ-
πόλοιπον τῆς ζωῆς του, λέγωντας πάντοτε τῇ Πατέρων, ὅτι φόνον ἔ-
καμε ὁ θεὸς λοιπὸν Ἀκάκιος τελειόνωντας τὴν μακαρίαν του ζωὴν εἰς
ποιήσας ἀγῶνας, ἐμετέβη οὕτως Μακαρίως ἀπὸ τῆς ζωῆς τὸ δὲ θεῖον
του σῶμα ἀπὸ θείαν διώματιν φυλασσόμενον χωρὶς τῆς φυσικῆς δέ-
λυσιν, ἐπὶ τρεῖς τῶν καὶ ὀλόκληρον εἰς πολλὰς αἰώνων περὶ ὁδούς. καὶ
ἀγχιον-

ἀγχιοντες κάποιαν φοράν οἱ Μοναχοὶ ὅπου ἐκατοικῶσαν τὴν τὸ Μο-
ναστήριον, ἔχον ἄδελφους, ὡσαύτως τὰς ἐκράζοντες τὴν τὸ κα-
ρὶν, καὶ ἀπομύνοντες δύο εἰς τὸ Μοναστήριον, ὅσας ἀδελφούς, ὁ δὲ ἄλ-
λος, καὶ φυλάξαι τὸ Μοναστήριον, ἐσυνέβη καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός. ὁ
δὲ ἄλλος ἀδελφός Μοναχὸς τε, καὶ δὲ φθαίνοντας νὰ κηδεύσῃ τὸν
ἀδελφόν, ἀπολῶντας τὸ μνήμα τῆς Θωμᾶς Ἀκακίου, ἔβαλε τὸν ὁπο-
θαμνόν. ἀδελφόν μετὰ τὸν ἅγιον, καὶ τὴν ἐρχομένην ἡμέραν παρήρ-
χεται δέσκει ἐκείνον ὅπου ἔβαλε μαζί μετὰ τὸν ἅγιον, ἐρρίμυθον ἔξω,
ἔπειτα τὸν βαίνει πάλιν εἰς τὸ μνήμα. ἐπεὶ δὲ πάλιν τὸν δρεν ὁμοί-
ως ἐρρίμυθον ἔξω, ἐδικαιολογεῖται μετὰ τὸν ἅγιον, λέγωντας πρὸς αὐ-
τὸν ἡκουσα ὡς ἅγιε Ἀκάκιε, ὅσι ἐσὺ ἐπεμελήθης πλέον παρὰ καὶ ἐν
ἄλλον τὴν ὑπακοὴν, ἀλλὰ τώρα, ὡς βλέπω, ἐγίνης ἀνήκοος, καὶ ὑ-
περήφανος, τόσον ὅπου δὲν δέχεσαι οὐδὲ τὸν ἀδελφόν, ἀμὴν ῥίπεις
τὸν ἔξω. ἡ ἄφης τὸ λοιπὸν νὰ κείτῃ μετ' ἐσένα, ἢ ἀντὶ τὴν κάμης ἀκό-
μι τὴν, δὲν σὲ θέλω ὑπομείνει, ἀμὴν θέλω σὲ ἀγῶνισαι ἀπὸ τὸ μνη-
μεῖον. βαίνωντας τὸν λοιπὸν πάλιν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου, ἐμίσθ-
σε. καὶ τὸ δὲ ταχὺ ἐρχόμενος, ἔρρε εἰς τὸν τάφον τὸν ἀδελφόν ὅπου
ἔχε βάλει, τὸν δὲ ἅγιον δὲν ὄρε καὶ τώρα βλέπεται ὁ τάφος ὁ κα-
ρος, φυλάσσων τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γαβριήλ
τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Οὗτος ὁ Μακάριος Γαβριήλ φθαίνοντας εἰς τὸ ὄρος ὅπου ἦτον μα-
κρὰ ἀπὸ τῆς χώρας τριάντα σάββα, ἐμύθη ἐκεῖ, δὲ ἔχοντας οὐτε
ἀνήλαιον, ἔτεσινω, ὡς ἀνελύβαν, νὰ ἐμπορῇ μετὰ τὰ νὰ ἀποκρῇ
τὰ ἀνάγκας τῆς φύσεως. καὶ τὴν λέγω, ἔχον τὰ ἡμέρας ἀπὸ ἄλλον,
ἀλλὰ ὅτι τὰ εἶδα ἐγὼ ἀτόμως. διὰ τὴν κάποιαν φοράν ἔσοντας νὰ τὴν ἔλ-
θῃ μία ἀρρώστια κοιλιακή, μετὰ βίας τὸν ἐκατέπεισε νὰ ἀφήσῃ ἐκεῖ-
νης ὅπως ἐπαγρύπῃ πρὸς αὐτὸν νὰ σφαροῦσιν εἰς τὴν κατοιکیαν,
διδάσκωντας τὸν περὶ ὁσεβείας λόγον, μάλιστα μισθόντες καὶ ἐ-
κείνοι, ἐβασανίζε τὸν ἑαυτὸν, παρακινώντας τὸν καὶ ἡ φύσις, ὡς ὁ
ποῦ ἐφθασεν ἡ ἐσπέρα ἔτος καθὼς ἔπαυον, ἔχοντας ἐγῶσιν τὸν
Οὐρανόν, τόσον ἦτον ὑπομονητικὸς εἰς ὅλα τὰ πράγματα, ὡσαύτως
ἡθελον ἀγωνίζεσθαι εἰς ἔσθον καρμὶ. ἐβαρύνε δὲ τὸ καρμὶ μετὰ σίδη-
ρα ἀπὸ

ρα ὑπὸ μέσῳ καὶ μετέχεις ὅπου εἶχας δύο κερκίλια, καὶ δύο ζώματα ἀπ' ἐμῶς καὶ ἀπ' ὀπίσω, εἰς δὲ τὴν βραχίονα σου εἰς καθ' ἑαυτὴν. ἔσφω δὲ εἶχε καὶ θά βράδι φακὺ βρεκτὺ καὶ ὑπὸ τῆς τῆς κόπτης πῆρε τὰ θεῖα χαρίσματα. διὰ τὴν ἔσωντας νὰ δαπανηθῇ καὶ τὸν, καὶ νὰ κλαῖν ὁ Πατέρας καὶ νὰ λέγει πρὸς τὸν ἅγιον, ἡξούρα δούλε τοῦ Θεοῦ, ὅτι διώσεις, μόνον μὲν ὀκνήσεις νὰ παρακαλέσῃς, βλέποντάς-τον ὁ ἅγιος, καὶ συμπάσχοντας ἐπικλινόμενος εἰς τὰ δάκρυά καὶ κλίνοντας τὸ γόνατον, καὶ ἐπικαλέμενος τὸν Θεόν, ἀνέστησε τὸν παῖδα, καὶ ἐπαρέδωκέντον ὑγίῃ τῇ Πατρὶ. εἶναι δὲ πολλὰ τὰ τῆς ἀγίας ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ ἔχει τὸ πλῆθος ἀφίνοντας τὰ πολλὰ, ἀλλ' ἐνδυμηθῆμεν ἐνός. ἔτος πειραδεῖς πολλὰ ὑπὸ τῆς δαίμονας, τῆς ἐδιδόξε μετὰ τὴν δολιχὴν καὶ μόνον. φέρωντάς τε δὲ κάποιος τὸ νερόν καθεῖς ἐβδομάδα ἀπὸ μακρόθεν, ὁ δὲ βολος χηματίζοντας τὸν ἑαυτὸν τε εἰς τὸ τῆς ἀγίας ὁμοίωμα ὑπαίτια εἰς τὰ μεσόςρατα ἐκένον τὸν ὑπερέτιον, καὶ γένωντας τὸ νερόν, τὸν ἐπεμπεν εἰς τὴν κατοικίαν καὶ κλίνοντας τὸ το, ἔπαχε νὰ πνίξῃ τὸν ἅγιον ὑπὸ τὴν αὐδεῖαν. ποτὲ δὲ ἐπελθὼν καὶ ἔξω ὑπὸ τὸν καιρὸν ὁ ὑπερέτης ἔλαθε τὸν κακὸν συμμωρεῖον, καὶ βλέποντας ὁ γέρον τὸν ἄνθρωπον ὅπως ἔφερε τὸ νερόν. τῆ λέγει, τίς ἡ αἰτία ὡς τέκνον καὶ ἐπέρασε πολλὸς καιρὸς ἀφ' οὗ δὲν ἔφερες νερόν, καὶ ἤλθαμεν εἰς μεγάλην ἀγάπησιν ὑπὸ τὴν αὐδεῖαν; ἐκείνος δὲ τῆ εἶπε, πάντοτε ὡς πᾶτερ φέρων τὸ νερόν κατὰ τὴν ὁρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν, ἀλλ' ἐν νυκτὶ τῶντας με πότε εἰς τὸν τὸν τόπον, καὶ πότε εἰς ἐκείνον, δὲν μὲν ἐσυχώρας νὰ ἔλθω ἐδῶ. ὁ δὲ ἅγιος τῆ εἶπεν ἀπ' ἐδῶ καὶ ἔρω αὐτὸν ἀνὰ μέδης καὶ χίλιας φορὰς νὰ σὲ συμπαύω καὶ νὰ σὲ ἐμποδίσω, ἢ νὰ σὲ δίδω ἐπιτίμιον ὡς τέκνον, μὴ μὲν δώσης τὸ χρειασίδι, ὥστε νὰ ἔλθης εἰς τὸν τὸν τόπον. ἔτος ἡγωνίσθη καλῶς, καὶ μέγα θαυματοεργὸς γινόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ἀφραϊνόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῇ Οσίᾳ Πατρὶς ἡμεῖς Νίκωνος τῇ Μετανοεῖτε.

Οὗτος ἦτον ὑπὸ τὴν Ἀρμενίαν, ὑπάρχων ὑὸς καποῖς Μεγιστοῦ. ἔλοιπὸν ἀκούοντας τὴν θείαν φωνὴν τὴν λέγουσαν, παῖς ὅς ἀφῆκε Πατέρα, ἢ Μητέρα, καὶ τὰ ὅσων, ἀφίνοντας καθεὶς παῖς, ἐπῆλθεν εἰς τὴν Μοναστήριον, εἰς τὸ ὅποιον ἔδειξε πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀσκησιν, καὶ ὑπερέβη ὅλους τοὺς προτίτερούς μετὰ τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν.

γίαν. ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἔμαθεν ὁ Πατέρας του, ἔξετάζονταν ἀπ' αὐτὸν ὅλα τὰ κατακεῖθρα τῶν Μοναχῶν, ἐκείνος δὲ μισθώντας ἀπ' αὐτοῦ. ἔδειξε ὑγιεῖν ὅλην τὴν ἀνατολήν, φωνάζοντας τὸ, μετανοεῖτε ὑπὸ τὸ ὅποιον ἔπρε καὶ τὸ ὄνομα τῆς, μετανοεῖτε ὑπερυψίζοντας δὲ τὸν ἵσιν τῶν Κριτικῶν, καὶ τὴν Πελοπόννησον καὶ πᾶσαν πάλιν καὶ χώραν, ὅσους ἐπὶ τὴν Λακεδαιμόνιαν, εἰς τὴν ὅποιαν δείχνοντες τὴν λογίαν θαύματα. ἀνέσυχωσεν ἑαυτὸν τῇ Χρυσῇ τῇ Σωτῆρος ἡμεῖς εἰς τὸ ὅποιον ἔκωντας ὡς τὸ τέλος, ἐμετεσάθη πρὸς ἐκείνον ὅπως ἐπεθύμα, φέρωντας ἀπ' αὐτὸν Στέφανον τῆς ἀσκήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῇ Οσίᾳ Πατρὶς ἡμεῖς Σίλε Εὔπιστόν Κορίνθου, τῆς Περσίδος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Οἱ ἐν τῇ Γεδάας.

Εἰς πλείοσι χρόνοις, πιεζόμενος κρύει ὁ καρτερός, καὶ σερρός. ἈΛΥΠΙΟΣ τῇ θάλλει, τῇ θείου παρακλητοῦ παραδόξως ἐθάλλετο. ὁ τῶν Πατέρων βοῶν Θεὸς ὁ λόγιος εἰ.

Τὸ πολίτευμα ἔχων, πρὸς Οὐραϊὸν ἕψος ὅθεν τοῦ σώματος, ἡλόγησας Θεοφρων, καὶ τῆς συμπορίας καὶ ὡς μέλλοντος φθείρεται. ἐκέρροντίσω αὐτῇ, πόνους καὶ νόσους μακρὰς.

Ἀρνησάμενος Πάτερ. ἡδυνάθειαν πᾶσαν, κρύει καὶ καύσωνι. ἐπὶ θλίψας παλαίον, αἰθεριος αἰαμέλπων καὶ βοῶν ἐμμελίσματα. ὁ τῶν Πατέρων ἡμεῖς Θεὸς ὁ λόγιος εἰ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος. ἐν γαστρὶ σπλῆνόςας θεοχαρίτατε. ἀπαίτων φροσασίαν, ἥν καπαπνεμῶν καὶ βοῶντων δεικνυεῖς. ὁ τῶν Πατέρων ἡμεῖς Θεὸς ὁ λόγιος εἰ.

Ωδὴ η. Τὸν ἐν Ὄρει Ἀγίῳ δόξα.

Νέος ὥφθης σαμουὴλ Θεοφόρε, καθαρότητι νῦν, φροδεωρῶν τὸ μέλλον. ὡς περ Προφήτης εὐθεὸς ἈΛΥΠΙΕ, πᾶσι φρολέγων, τὰ ὑπὸ Κυρίῳ, δηλέμενά σοι Πάτερ.

Νυν τὸ τέχος τὸ ἄρρηκτον καὶ θεῖον, καὶ ὁ πύργος πασῶν, Θεῷ πεπισυκόταν, ὁ ἄσσειός τε καὶ φωτεινός εἰς αὐτὸς. εὐλογος Ἐκκλησίας, ὁ Χρυσῇ θεράπων, ἈΛΥΠΙΟΣ τιμάδα.

